

- [Spring naar de content](#)
- [Spring naar het hoofdmenu](#)

Vorige weblog bericht (<https://noiv.nl/weblogs/bart-knubben/2010/03/05/open-standaarden-vanzelfsprekend-maar-het-gaat-niet-vanzelf/>)

Gevangen in de wolk; naar een privacyrecht op open standaarden

2 september 2010

'Cloudtoepassingen voldoen waarschijnlijk snel aan standaarden' las ik onlangs in een [artikel](http://www.automatiseringids.nl/artikelen/2010/29/overheid-in-de-cloud.aspx) (<http://www.automatiseringids.nl/artikelen/2010/29/overheid-in-de-cloud.aspx>). "Klopt dat? En is het sowieso belangrijk?", dacht ik.

Je e-mails staan in Hotmail, Gmail of Yahoo! Mail. Je documenten in Google Docs of in Microsoft Office Live Workspace. Je foto's op Flickr of Picasa Web. Je contacten staan bij Facebook, LinkedIn of Plaxo. Ondertussen heeft vrijwel iedereen gigabytes aan privégegevens toevertrouwd aan de clouds (http://nl.wikipedia.org/wiki/Cloud_computing) van bepaalde leveranciers. En het wordt alleen maar meer. "Omdat je via de webdienst lekker met anderen kan communiceren" of "omdat de webdienst gewoon zo handig werkt".

Maar wat nou als je wil overstappen naar een andere cloud en je gegevens wil verhuizen? Of wat als je je gegevens lokaal wil opslaan als back-up of voor analyse? Vaak is dat niet of beperkt mogelijk. Je persoonsgegevens zitten gevangen in de cloud.

En niet alleen in de cloud, maar ook in andere (web-)diensten. Het geldt namelijk ook voor je bankgegevens, telefoniegegevens, AH-bonuskaartgegevens, je OV-reisgegevens en gegevens uit basisregistraties. Ze zijn vaak wel digitaal in te zien, maar alleen via de webbrowser. Meestal kan je de gegevens niet als ruwe data in een open standaard [1] downloaden. En dat beperkt je fundamenteel in je mogelijkheden. Je kan daardoor niet je contactpersonen importeren in je favoriete e-mailprogramma, of een analyse maken van de gekochte boodschappen, of banktransacties geautomatiseerd controleren.

Fijn voor de (commerciële) leverancier, want die creëert een afhankelijkheid en intransparantie. Veel minder fijn voor jou, want je hebt geen optimale controle over je persoonsgegevens. Dit is in mijn ogen een fundamentele beperking van de zelfbeschikking en een aantasting van de privacy. Een individu zou altijd veilige toegang moeten hebben tot zijn/haar integrale persoonsgegevens in een bewerkbaar digitaal formaat. Om ervoor te zorgen dat het individu daarbij niet afhankelijk is van specifieke software moet het formaat zijn gebaseerd op een open standaard. Dat zou een privacyrecht, of, beter gezegd, een recht op bescherming van persoonsgegevens, moeten zijn.

Bepaalde banken, cloudleveranciers en ook OV-chipkaart laten zien dat het mogelijk is om persoonsgegevens op deze wijze beschikbaar te stellen. Maar het zou niet moeten hangen van welwillendheid. Het zou juist het wettelijke uitgangspunt moeten zijn.

De Wet bescherming persoonsgegevens biedt nu hiervoor slechts een inzage-recht. Dat recht voldeed wellicht in het papieren tijdperk, maar in de digitale tijd is louter inzage wel heel schamel. Te meer daar de mogelijkheden van verzamelaars van persoonsgegevens door de digitale revolutie extreem zijn gegroeid. De zelfbeschikkingmogelijkheden van het individu zijn daarbij duidelijk achtergebleven. Ik pleit daarom voor een uitbreiding van het inzage-recht tot een recht op toegang tot bewerkbare brongegevens. Om de afhankelijkheid te doorbreken zijn open standaarden daarbij cruciaal. 'Wat je de cloud of (web-)dienst instopt, moet je er ook weer uit kunnen halen', zou het adagium moeten zijn.

[1] Zoals CSV voor transactie-overzichten, IMAP voor e-mail, iCalendar voor agenda's en vCard voor persoonlijke contactgegevens.

Volg Forum Standaardisatie ook op [Twitter](http://twitter.com/openstandaarden) (<http://twitter.com/openstandaarden>)

2 Reacties

1. *Rene van den Assem* zei op [3 september 2010 om 08:09](#)

Uitstekend punt dat de auteur maakt.

2 punten zijn te scheiden:

1) Kunnen overstappen.

Ik zou willen pleiten voor een wettelijke regeling die het synchroniseren en porteren van gegevens tussen aanbieders zeker stelt. En dat vraagt volgens mij vooral open standaarden.

Of je daarvoor toegang tot de brongegevens nodig hebt ?

2) Eens (een) gegeven blijft (een) gegeven?

Het privacy-punt. Inderdaad, de privacy wetgeving is wat achterhaald op dit punt en houdt ook onvoldoende rekening met de dynamiek: de burger / consument verandert van gedachten en er is ook zo'n veelheid aan partijen. Ik zou willen pleiten voor een wettelijke verplichting voor elektronisch inzage-, correctie en (onder voorwaarden) vernietigingsrecht door de betrokkende.

In het verlengde kan je zelfs denken aan een notificatieverplichting: een berichtje waarmee de verwerker meldt dat deze gegevens van betrokkene verwerkt. Dit kan in het e-mailtijdperk prima elektronisch.

2. *Sander van Geest* zei op [6 september 2010 om 08:09](#)

Terecht punt, dit is mijns inziens niet alleen voor privé personen, maar ook voor zakelijk gebruik belangrijk. Zolang er nog geen wetgeving is, zullen gebruikers dit zelf in de gaten moeten houden.

Bij het zakelijk gebruik van cloud services is de exit-strategie mijns inziens één van de belangrijkste criteria.

Bart Knubben (Bureau Forum Standaardisatie)

Bart Knubben houdt zich binnen Bureau Forum Standaardisatie bezig met het selectieproces en de criteria voor de lijsten met open standaarden. Hij heeft zich de afgelopen jaren gespecialiseerd in de elektronische overheid, open source software & open standaarden en projectmanagement. Bart Knubben studeerde bedrijfseconomie (informatiemanagement) en rechten (afstudeerrichting auteursrecht).

Voor een goed exit-strategie is toegang tot de gegevens in een bewerkbaar digitaal formaat noodzakelijk.

Deze site is gemaakt met [WordPress Mu](#).

Tenzij anders vermeld, valt de content op deze site onder een [Creative Commons licentie](#).

NOIV is onderdeel van

